

במה מדליקין פרק שני שבת

טמטמוֹ נְהַלֵּת מִתְמָמָה. מֶלֶךְ עַדְהוּ הַלֵּבָן לְשָׁמֶן מְמַכְּנָה גָּמָל לִיהְיָה וְעַמְּקָר הַלֵּבָן
לְכַמְּצֵבָה גְּמַמְּקָן בְּלִיעוֹת עַזִּים כְּמַיִּם. הַלֵּבָן לְכַמְּצֵבָה גְּמַפְּלִיס לְלַעֲזָב
עוֹזִים לְגַב לִיאָ דְמַמְּכָה הַלֵּבָן נָן מְפֻקָּה נָן הַלֵּבָן דְּכַלְּלִיס סָוָה לְכַמְּצֵבָה וְכַמְּדָרָנוֹ
כַּעֲלֵמָה טָהָרָה נְבָצֵעָה נְכַרְתָּה וְנְעַזְּזָסָה מִן קְרָלִיסָה וְמִן טְעַלְּפִיסָה: אָגָּה
הַלֵּבָן דְּסָנִי לְגַב יְוֹסָף כֹּו. כַּיּוֹן דְּלַעֲצִין
עוֹר בְּכַמְּסָה נְמַמָּה הַלֵּבָן קְמָת הַלֵּבָן
לְמַיִּי לְגַב יוֹסָף נְלָמָּה סְלַכְמָת מַיִּי
לְסָסָה סָסָה לְיִי נְלָמָּה נְלִימָנָה מַיִּי
נְלִימָה: **אַפְּלִינְגָּה:** הַלִּימָר דְּשִׁיחָה נְלִימָה
מְלִיכָּת צָמִיס: **נְוֹרִין:** עוֹר לְפָסָם
צָלָן אַסְכָּמִיסָה צָל פְּלִישִׁים מְנוּסָסָה
בְּזָהָרָה נָן מְלָמָּדָן מְסִיס מְפֻקָּה דְּקָמָה
הַלְּבָתָא אַלְתְּפִילִין: גָּוֹן מְוֹקָה כְּמַבְּלִילָה
בְּהָוָה ^{לְמַעַן} תְּחִוָּה

תורה או השלם

- 1 וְיֵהוָה לֹא יָאֹת עַל דָּרֶךְ
וְיִזְרֹרְבָּן בֵּין עַמִּים לְמַעַן
תְּקִוָה וְתוֹרָה יְיָ בְּפָקַד כִּי גַּדַּל
חֲזָקָה וְזָכָר יְיָ מִמְצָאָת:
שְׁמוֹ גַּת ט
- 2 וַיַּשְׁכַּב לֵי מְשֻׁרוֹ פָּר
מִקְרָן מְרִיבָה:
תְּהִלָּם סְטָב

גלוון השם
ונם' והוא אמר אבי ש"י של
תפלין. קיד"ל סה"כ י"ל נטו^ר
כל מפלה כל ד' ו' ע':
גנמ' אמר רבי יוסף הירינו
ודתנונא שלש על שלש. עיין
וס' יכמת ד' ונ' ע' וב' ו' פ'
ע' ח:

רביינו חנן אל
אתיא בקי' מנזה של
עדים, ומה נזזה של עדים
שנאינה ממנה ממנה
באהלים דילפנין אהל אלל
שעל טמא טמא נגעין איזו ולא
שיטמא באהלים. ואלא
אלא נזר בהמה מהורה
הבהר שאל פטליין שירוי
טהור, אבל
מבכמה הדריא כרב
פאלפלין עגן בדריא כרב
בדבון ר' יונה ור' זורה
בדבון ר' יונה ור' זורה
שעל פטליין קידושין וחזרות
סני' קידושין וחזרות
ההבדג שקידש ולא הבהיר
כדי' אל' לאערו מונצחים
בכדי' כב' כב' כב' כב'
ובכדי' עלה און דוד' בע'ש,
ובכדי' כלאי און דוד' בע'ש,
ודוד' אמר אונס מסקין בכלים,
ואונס מסקין בכלים
ההבדג שקידש ולא הבהיר
כדי' אל' לאערו מונצחים
בכדי' כב' כב' כב' כב'
ההבדג שקידש ולא הבהיר
כדי' אל' לאערו מונצחים
בכדי' כב' כב' כב' כב'
ההבדג שקידש ולא הבהיר
כדי' אל' לאערו מונצחים
בכדי' כב' כב' כב' כב'

עור צבאים טמזה נעלם למת סה
למי לי יוספ' נמליה ליכמן מלוי
דסוס קוס ר' גלו נמלען מוויש
לטומלה: פַּפְּלִין, ליטמא דסיאג נמי^א
מלילכת שמיס: געוון, עור לפוק
אלסן אנטקוטיס צל פלאזיט מונטיס
זו דסאי גל מלמען מסה נפקה דהה
לוו' מורה מאידען ייס: צ"ז אל
שפליין. ציאת צער נקמע מגזען
ג' קומני ודומיס נצ"ז וקרועש
נקטיל נמיין לדיט' ויס לרועש כפופה
כמנין "דסאיינו צדי ולויון דוחט כסעס
נכט בקמעין צלו מומל צפנ' געינן
ומוקל נפיק: האג גאנגליטס צעען.
טיניל להסיא לדרכ' יוספ' צעריך לנטור
היירות פלאזיט צבע ער גהמאס
טסולס ולופוכן גנד בסמס טסואה:
צעען. צבער^ב מן סקלף כלומי צבער
טסואלה: גיגוועטינ. ציטי מועל
גהמא וברוביה: הו"מ וויש דהלהת
ל עזום שאין מטמא
המת עור בהמה
ס אינו דין שמטמא
דרתני רב יוסף לא
ס אלא עור בהמה
הלכתא לתרפילין
בחו^ג למגע תחיה
תר בפק אלא בלעורן
תרפילין היל"מ אלא
בגידן הא נמי היל"מ
בעבות היל"מ ניכרבו^ד
אללא ליצועו והא"ר
ת היל"מ נהי גמורי
סימרי מי הוי עליה
שה א"ר אלעה אמר
מ תחש שהיה ביום
היה ולא הכריעו בה

אתיא בק' ז מונצח שָׁעִים. וְהַיּוּ סָמִים וְלֹא יָכִיל
צָמַת מֵצָמָת נְגֻעִים וְהַיּוּ מְטוּמָה צָמָת הַיּוּ קָרִים וְלֹא
אֶסְמָמָה טָמֵלה כֵּי וְעוֹד קְשָׁה לְמַהְלִי הַיְּתָרִיךְ קָרְבָּנָה צָבָדָה נְגֻעִים נְמַטְמָה
קְסָמָה מְטוּמָה לְיִמְבַּחֲדָה בְּק' ז' מְנוּזָה בְּלֹעֲזָס בְּזָהָן מְיוּטָמָה נְגֻעִים מְטוּמָה

אהריא בק"ו מונצחה ע' בגניעים מטמא באהרה טמאה שמטמאה בניגע**ת** באهل הרמה ואלא ה' הוכשרו במלאתה ש' מהוורה בלבד למאן תפלין בהדייא כתיבת חורתה ה' בפיך ^ח מן הח' ^ט גורבאחים ארוי גניינו"י ^י ס' טליתים ו"ל לאי נ' טה כמציך קללה טליתים ייכה נמייל' עור כסמה ממלחה בק"ו מגניעס נ' צבלייס ו' נ' הטה סמם דליך למימייל שמי וועלכ' ליטא הצען כסמה לדמיכ' טומלה טליתים ילפין ספייל בק"ו מגניעס יטמלה דהאלן סמם ולכום נמייל שמי וועלכ' יוכית דמס נטמי וועלכ' כן קלו מטמא צבלי' מלחל צער סמס טמלה שמטמא צבלייס ספי נמי יטמלה דהאלן סטם:

ד-י מומל ליליכו למימר קמי וועלכ יוכם

הכמים אם מין חיה וקרן אחת היהת לו נודמן לו למשה עשו ^ט מדקאמר קרן אחת מהור היה דרא"ר יהושע הראשון קרן אחת היה הראישון מישור פרה ^ט ותיטם לה' גבנויו וזה ^ט ברבו גבנויו וזה ^ט

ונז'ו משבות עמו וליופשות מניה דמיון
ידיאיכא קרש דמיון חורין לאכיה לכה
חדרא קון איכא מותני פהילת הבנור
ר"א אומר טמאה היא ומדיין טהורת
טומאה היא ומדיין טומאה בהא פלען
טומאה ענין עטן קפי יוגה ען סטן זוסו
לטס קייל לדמיה. ויל"ד דלע סיינ גאנ
טומאה יימל הלא לטס יוכין כויליא
טומאה יילפַּה הלא נענין הלא שמונוד לדע
טומאה טומאה טומאה טומאה ממען ווי סמי

אינו מועל ובמלתורה
סביר קיפול מועל ובר
הדלק' במא פלני א"ר
א"ר אדא בר אהבה הקב"ה
עסקין וב"ט שחיל לר'
אות להו דר' יהודה
ואין מסיקין בשברי
דועלא דאמר עולא^ט
ברוב היוציא ר"א סבר
דאדליק ביה פרותא
כא מדליק בשבר כי
קיפול מועל ואין תורא
בעצ' בעלמא קמדליק
דרתניא נ' על ג' מצומצ'ם
הלהתא ומדרא מתרה
אלבא דר' יהורה ש'
אדא בר אהבה הבי ו'

ע' ניממר נסמנען דהמיט טוֹר
יש דממען דהממען סוס זוּין סוללה^א: **תְּפִילֵין** בחידא
חביב בחו למען תורה ונgi. מינס ל"י" ומי אין נדרים נצנות
סודות מן ספקן וכל סנק לדמיית זטמן וכי לית לך יוקף
סננות בגדית לפי צוזס מהויה למורה חד לו בדמיון וומר דבריו
מקדק פליין מסלין באידן כמצ' צו ווי כל קוס האי לממען
וosa זא נומתי קרלו ע"כ מילת הולמיית חד מה נסמנען ודרק

**פ"ח א מ"י פ"ג מסלכות
תפלין סלכ"ה י ופ"ז
מסלכות ק"ה סלכ"ה ק' מג
עשות ככ קה טש"ע ק"ה
סימן נג קמ"ג י' טור
צ"ו ע"ז קיון רעם סעף
ה:**

מִלְכָלוֹת נְקוּדוֹת סֶלֶג
בַּיּוֹם שְׁוּעָב יְמִינֵי כְּפָר
מַעֲרֵי :
צָנָג טֻמְעַן וּמַחֲקֵק מִינָן
לְמַד מַעֲרֵי :
צָרָב מַיִי פַּס מִלְכָלוֹת
סְבִבָּה קְלָכָה כְּסָמָג
לְהַלְוִין סָס טָור צְוַעַךְ סָס
מַעֲרֵי חָ:

תוספות מוסף

א. אוֹ וְעַד לָבוּת.
בְּמִלְּפָנֶיךָ בְּמַחֲאֵרָתֶךָ
כְּמַלְאָכָה. זֶה הוּא שָׁלָט
שְׂמָאָה בְּבָבָה.
ג. אַיִל עָרוֹב בְּהָמָה טָמָא
מְאָמָן, כְּמַלְאָכָה.
ה. מְרֻבָּרְדָּס דָּעָר בְּהָמָה
טָמָא. טָמֵן, כְּלָמָעָה. דָּאי,
אַל לְאַל כְּלָמָעָה אַבָּוֹן, אַל
הַלְּוִיל לְאַל הַכְּשָׁבָר, אַל אַל
הַלְּוִיל בְּהָדָרְיָה חָשָׁר
בְּמִימֵי מִשְׁמָר בְּרָהָה תְּמָרָה
הַלְּבָשָׁה, לְכָבְדָן. ז. דְּמָשָׁעָה עָרוֹב
מְקַבֵּשׁ, גַּזְבָּעָה, קְרַבָּעָה.

רַב נְסִים גָּאוֹן

אתה קי' מוג'ץ
עד שארם טומא טומא
געגע. מאה עיקר ליליה
בBOROT בוג'ס ובבד כיל
השיינן והסיטיןן הכלל
צ'טרא גאנט זונז גונט זומער
אוּרבָּאנְזָן ווֹזָה שָׁל
תיל בעניך צ'טרא זונז בעניך
פְּשָׁתִים אַין לְאֵל צָבָר
ופְּשָׁתִים המהוֹתִין.
בְּיוֹן אַירְאָס דְּבָרְדָּה
הָאָה וְלִתְהָא אַלְקָן
אוֹדָר. בְּמִסְכֶּת הַוְּלִילִין
בְּפָרָק רְשָׁתָה (ז' ו')
אַבְּרוֹר קְשָׁר אַפְּשָׁן אַל
אַל קָרְן אַחֲר מַוְתָּה.

הנ' א ב מ"י פ"ג מהל'
שנת הילכה ז טו"ז ע
ט"מ פיתוח רותם:

ג

(ה) רשות ד"ה נעילת מרכז גננות ווכ'eca'ק וסמקלה. ג' ע"ל צפ' ר"ע דף פ"ח ע"ה פ"י צדקה מהל:

1

**גמ' טוב לי יום אחד שאותה
יום יושב וועסק בתורה. ומי'ו'**

יב נסائم גאון

[ש"מ ר' יהודה היא].
כלומר הדבר שנאמר לעת
ה', יהודה שהיה סובר
מלמאת שאינה צרכיה
לגופה חייב עלייה, וכבר
הקדמנו פירשו בפרק
הרבינו

בר רבי בניין אמר רב כי רינן
מייליה עכמתה אמר להו
ביחמינו יונע מהמן שעל
חמן בהחמן שהחומר מעורב שבת
רור ר' אבא אמר רבי אלעזר
ובין בחמין שהחומר מעורב

אותה ואילו משה רכינו נור כמה גירות ותיקן כמה תקנות וקיימות הם לעולם ולעוולמי עולם ולא יפה אמר שלמה ושבח אני את המתים וגוי ד"א ושבח אני וגוי כドרב יהודיה אמר רב דאמר רב יהודה אמר רב מאידך אמר רב יהודה אמר רב דוד לפני הקב"ה רובנו של עולם מחול ל' על אותו דברה עשה עמי אות לטובה ויראו שונאי ויבשו אמר דוד לפני הקב"ה רובנו של עולם מחול ל' על אותו עון אמר לו מחול לך אמר לו עשה עמי אות בחיה אין מודיע בחיה שלמה בך אני מודיע כשבנה שלמה את בית המקדש בקש להכנים ארון לבית קדרשי הקדושים דבקו שעיריהם והוה אמר שלמה עשרים וארבעה גנות ולא נענה פתח ואמר שאו שעירם ראשיכם והנשואו פתחיו עולם ויבא מלך הכבוד רחמו בתריה למיבלויה אמרו מי הוא והמלך הכבוד אמר לו להו ה' עוזו ונבו חור ואמר שאו שעירם ראשיכם ויאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא והמלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה ולא נענה כיון שאמר מה' אליהם אל תש פני משיחך וכורה לחסדייך ודוד עבדך מיד נענה באורה שעה נחפכו פני כל שונאי דוד בשולי קדריה וידעו כל העם וכל ישראל שמחל לו הקב"ה על אותו עון ולא יפה אמר שלמה ושבח אני את המתים שכבר מתו והיינו רכתי¹¹ ביום השmini שלח את העם וברכו את המלך וילכו לאלהיהם שמחים וטובי לב על כל הפטובה אשר עשה ה' לדוד עברו ולישראל עמו וילכו לאלהיהם שמצאו נשוחיתין בטורה שמחים שנחנו מזו השבינה וטובי לב שנעתברו נשוחיתין של כל אחד ואחד וילדה וכבר על כל הפטובה אשר עשה ה' לדוד עבדו (ולישראל עמו, לדוד עבדו) שמחל לו על אותו עון ולישראל עמו דחאליל להו עון דיום הקופרים ורק אמר שלמה כי כלבל ח' הוא טוב מן הארייה המת כドרב יהודיה אמר רב דאמר רב יהודה אמר רב מאידך דרכתי¹² הורעני ה' קצץ ומדת ימי מה היא אדרעה מה חדל אני אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רובנו של עולם הורעני ה' קצץ אמר לו גורה היא מלפני שאין מודיעין קצץ לשבר רום ומורת ימי מה היא גורה היא מלפני שאין מודיעין מדת ימי של אדם ואדרעה מה חדל אני אמר לו בשבה תמותה אמות באחד בשבה אמר לו כבר הגע מלוכת שלמה בך¹³ ואין מלכות גונעת בחברתה אפי' כמלא נימה אמות בערך שבת אמר לו כי טוב יום בחזריך מאלא טוב לי יום אחד שאתיה ישוב וועסוק בתורה מאלא עולות שערת שלמה בך להקוריב לפני על גבי המבכה בוכובני השמים ובכל קצץ הליטראות והטל למלל.

החוורן גאנץ מזכיר את החלטת מילר, לפניו, במסמך דיפלומטי אמריקני בפרק הערל (עמ' 2), ובו נזכר מילר כמי ששלח את החלטת מילר לברית המועצות. מילר מזכיר את ההחלטה של מילר במסמך דיפלומטי אמריקני מ-1947 (פרק ג' ב').